

vil statsskattelovens § 12 herefter fortsat være gældende. Dette betyder bl. a., at forsikringsordninger og lignende, der ikke er omfattet af kap. 1, og derfor heller ikke af § 22, kan være formueskattefri i medfør af statsskattelovens regler.

Den i 2. pkt. foreslåede undtagelse for indeksordninger med opsparingskonto — som svarer til renteforsikringslovens § 4, stk. 3 — skal ses i sammenhæng med reglerne i forslaget § 18, stk. 1, sidste led, § 29, stk. 1, 2. pkt., og § 45, stk. 3. Tilsammen betyder disse bestemmelser, at de særlige pensionsbeskatningsregler slet ikke anvendes på en indeksordning med opsparingskonto, hvis interessenten ophæver ordningen inden to år efter udløbet af oprettelsesåret.

Til § 23.

Gældende regler om arbejdsgivers fradragsret for pensionsbidrag.

I henhold til renteforsikringslovens § 2 kan en arbejdsgiver ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst fradrage bidrag til pensionering af de i hans virksomhed ansatte personer eller deres pårørende, uanset om de berettigede i henhold til pensionsordningen har krav på en løbende, årlig pensionsindtægt eller en kapitaludbetaling. Fradragsretten er dog i henhold til § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, betinget af, at bidraget ydes som løbende årlige tilskud inden for rammerne af pensionsordningen samt af, at bidraget „definitivt udskilles af yderens formue og undrages hans rådighed.“ Om den nærmere forståelse af dette udskillelseskraav kan henvises til bemærkningerne til § 17, hvor det er omtalt, hvilke forbehold en arbejdsgiver kan knytte til sine bidrag, uden at ordningen herved kommer i strid med betingelsen om midlernes udskillelse. I lovens § 2, stk. 1, nr. 3, er arbejdsgiverens fradragsret yderligere gjort betinget af, at vilkårene for pensionsordningen er udformet således, at arbejdstageren i medfør af § 3 ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst kan se bort fra arbejdsgiverens bidrag til ordningen. Det må dog i denne forbindelse bemærkes, at renteforsikringslovens § 2 alene indeholder betingelserne for, at arbejdsgiverbidragene kan fratrækkes af arbejdsgiveren som bidrag til en pensionsordning, medens der ikke i loven er taget stilling til, om der, såfremt betingelserne i § 2 ikke er opfyldt, eventuelt er fradragsret for arbejdsgiveren i medfør af andre bestemmelser i skattelovgivningen, herunder statsskattelovens almindelige regler om fradragsret for driftsudgifter til arbejdsløn og lignende.

Tilskud fra en arbejdsgiver ud over de i en pensionsordning fastsatte løbende årlige bidrag kan

ikke fradrages fuldt ud ved indkomstopgørelsen for indbetalingsåret, men kan i medfør af § 2, stk. 2, afskrives over 5 år med lige store årlige beløb. § 2, stk. 2, indeholder endvidere nogle specielle regler om de skattemæssige virkninger af, at arbejdsgiveren ophører med at drive den pågældende virksomhed, før en påbegyndt afskrivning på engangsbidrag er afsluttet. Reglerne omtales ikke nærmere, da afskrivningsreglen foreslås ophævet, jfr. herom nedenfor.

Forslaget.

Uanset at en arbejdstager i henhold til forslaget § 19 er fritaget for at medregne arbejdsgiverbidrag til pensionsordningen som indkomstskattepligtig lønindtægt, må bidraget fra et skattemæssigt synspunkt sidestilles med en lønudgift for arbejdsgiveren. Det følger som hovedregel allerede af skattelovgivningens almindelige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men for at udelukke enhver tvivl på dette punkt — f. eks. i tilfælde, hvor der i pensionsaftalen er optaget forbehold som omhandlet i forslaget § 17, stk. 1 — er der i § 23, 1. pkt., optaget en udtrykkelig regel i overensstemmelse hermed. Herefter må spørgsmålet om arbejdsgiverens fradragsret for bidrag til pensionsordninger afgøres efter samme retningslinjer, som gælder for lønudbetalinger til den pågældende arbejdstager. Der vil således være fradragsret, hvis arbejdstageren er ansat i arbejdsgiverens erhvervsvirksomhed, men ikke hvis der f. eks. er tale om privat hushjælp. Det svarer til de nugældende regler. At en arbejdsgiver har taget forbehold, som er foreneligt med § 17, vil herefter ikke udelukke ret til at fratække bidraget i det år, udgiften vedrører.

I 2. punktum er det foreslået, at bidrag, der efter det anførte kan behandles som driftsudgifter, kan fratrækkes af arbejdsgiveren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår udgiften vedrører, uanset om der foreligger løbende bidrag eller engangsbidrag. De nuværende regler om afskrivning af engangsbidrag over en 5-års periode er således foreslået ophævet. Motiveringen for de gældende afskrivningsregler har i første række været, at man herigennem har villet afskære muligheden for, at arbejdsgivere gennem vilkårlige indbetalinger kunne opnå fradragsret i indbetalingsåret for udgifter, som må antages at vedrøre en længere driftsperiode end det enkelte år. Denne motivering kan imidlertid næppe anses for afgørende i forhold til de ulemper, der for såvel de enkelte arbejdsgivere som de skattelignende myndigheder er forbundet med administrationen af afskrivningsreglerne. Man har herved også henset til den vidtgående frihed, som